τῶν κροκοδείλων, διότι δῆλα δὴ οἱ κροκόδειλοι δὲν ζῶσιν εἰς τὰ ἡμέτερα κλίματα, ἐξηκριβώθη ὅμως ἡ φωλεία ἄλλων ζώων βιούντων περὶ τὰς ἡμετέρας κατοικίας, τῶν σαυρῶν λ. χ., αἵτινες τὸ μὲν θέρος τρέχουσιν εἰς τὸν ἥλιον, τὸν δὲ χειμῶνα τὸν διέρχονται ἐντὸς ὀπῶν, τὰς ὁποίας σκάπτουσιν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐκεῖ ἀπονάρκοῦνται καὶ δὲν ἐξέρχονται ἐκεῖθεν εἰμὴ τὴν ἄνοιξιν, ἵνα πολλαπλασιάσωσι τὸ γένος των.

Ἕπεται τὸ τέλος. ERNEST MENAULT.

Τὸ κατωτέρω διήγημα τῶν Χριστουγέννων μετεφράσθη ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ ὀνομάζουσι διηγήματα ἢ παραμύθια τῶν Χριστουγέννων, ἐκεῖνα τὰ διηγήματα ἢ παραμύθια, τὰ ὁποῖα τὸν χειμῶνα καὶ μάλιστα κατὰ τὰς μακρὰς ἑσπέρας τῶν Χριστουγέννων διηγεῖται ὁ πάππος ἢ ἡ μάμμη ἢ ἄλλο τι πρεσβύτατον τῆς οἰκογενείας μέλος παρὰ τὴν ἑστίαν εἰς τὰ πέριξ καθήμενα ἐγγόνια. Τὸ σέβας τὸ ὀφειλόμενον πρὸς τὸ γῆρας τὸ πατριαρχικόν, ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ παιδία, τὸ αἴσθημα τὸ οἰκογενειακὸν καὶ τὸ θρησκευτικόν, ἀποτελοῦσι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν παραμυθίων τούτων, ἅτινα ἐν τῇ καθολικῇ Γαλλίᾳ τὸ πρῶτον καὶ μάλιστα ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἐπαρχίαις Προβιγκίᾳ καὶ Βρεταννίᾳ κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας κρατήσαντα, μετηνέχθησαν ἔπειτα εἰς τὴν διαμαρτυρομένην Ἀγγλίαν παρηλλαγμένα ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ τύπου διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ τε θρησκεύματος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος. Ἔχουσι λοιπὸν τὰ νῦν πολλὴν σπουδαιότητα τὰ παραμύθια ταῦτα ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς τῆς ὁποίας τὰ ἔθιμα βαθέως, οὕτως εἰπεῖν, εἰσεχώρησαν. Εἶνε δὲ ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν ἄλλοτε ἄλλη, περιστρεφομένη περὶ τὰ αὐτὰ ἐκεῖνα πράγματα, περὶ ἃ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν παραμύθια, ἂν καὶ τὸ κατ' ἀρχὰς τῶν Χριστουγέννων τὰ διηγήματα ἦσαν καθαρῶς θρησκευτικαὶ διηγήσεις. Τὰ διηγήματα ταῦτα, τὰ ἁπλῶς παρὰ τὴν ἑστίαν ἐν ἀφελεῖ οἰκογενειακῇ ὁμηγύρει ἐπαναλαμβανόμενα, ἠδυνήθησαν καὶ εἰς σπουδαιότερον κύκλον νὰ εἰσχωρήσωσι καὶ δὴ γραμματολογικὸν εἶδος ἰδιαίτερον ἀποτελέσωσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ πρότερον μὲν, μάλιστα δὲ ἀφ' ὅτου ὁ πολὺς τῆς Ἀγγλίας μυθιστοριογράφος, ὁ Κάρολος Δίκενς, συνέγραψε τοιαῦτα τῶν Χριστουγέννων παραμύθια πολὺ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἀντηχήσαντα, ἅτινα, ἂν καὶ ἔχουσι χαρακτῆρα ἀποκλειστικῶς ἀγγλικὸν, εἰς πλείστας ὅμως εὐρωπαϊκὰς γλώσσας μετεφράσθησαν. Παρ' ἡμῖν τὰ παραμύθιά μας οὐδέποτε ὀνομάζονται τῶν Χριστουγέννων διὰ λόγους πολλοὺς, εἴς τε τὸ κλίμα τὸ ἡμέτερον καὶ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτῆρα ἀναφερομένους, ἰδίως δὲ διότι ἡ τῶν Χριστουγέννων ἑορτὴ δὲν κατέχει ἐν τῇ ἑλληνικῇ οἰκογενείᾳ ἣν ἐν τῇ κατὰ Δύσιν οἰκογενείᾳ θέσιν. Παρὰ τοῖς ἄλλοις δῆλα δὴ Εὐρωπαίοις τὰ Χριστούγεννα θεωροῦνται ὡς ἡ κυριωτάτη καὶ κατ' ἐξοχὴν οἰκογενειακὴ ἑορτή. Τότε, ἐν ᾧ χιὼν παχεῖα κατακαλύπτει ὡς διὰ λευκῆς σινδόνος τὰ ἔξω πάντα καὶ τρέμει ὑπὸ τοῦ ψύχους ὁ διαβάτης, μολύβδινος δὲ οὐρανὸς πιέζει τὰ στήθη, συναθροίζεται ἡ οἰκογένεια παρὰ τὴν ἑστίαν, παρακάθηται εἰς μακρὸν συμπόσιον, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου διακρίνονται αἱ κυαναῖ τοῦ plum-pudding φλόγες, στολίζεται τὸ δένδρον τῶν Χριστουγέννων διὰ λαμπάδων καὶ χρυσωμένων ξηρῶν ὀπωρικῶν, καὶ χαρωπὰ χαρωπὰ τὰ ξανθὰ παιδία ἀνυπομόνως περιμένουσι τῶν Χριστουγέννων τὰ δῶρα. Ἀλλ' ἄλλως ἔχουσι ταῦτα παρ' ἡμῖν· δι' ἡμᾶς κυριωτάτη ἑορτὴ εἶνε ἡ τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασις. Ὑπὸ τὸν λαμπρὸν τῆς Ἀνατολῆς οὐρανὸν, τὴν Λαμπρὰν φυσικῶς πρέπει νὰ ἑορτάσῃ ὁ ἄνθρωπος· εὐθυμώτεραι εἶνε αἱ ἑορταί μας, ἂν δὲ ὀλιγώτεροι εἶνε οἱ κατὰ τὸ φαινόμενον οἰκογενειακοὶ δεσμοὶ παρ' ἡμῖν, πταίει τὸ κλίμα καὶ ὁ οὐρανός μας. Κατὰ κλασσικὴν δὲ παράδοσιν τὴν πρώτην τοῦ ἔτους δίδομεν τὰ δῶρα, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἔθιμον τοῦτο δὲν εἶνε καὶ φυσικώτερον καὶ λογικώτερον. Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἔχομεν καὶ ἡμεῖς παραμύθια, παραμύθια κάλλιστα καὶ διασώζοντα πολλὰς παραδόσεις ἐκ τῆς καλῆς ἐκείνης μυθολογίας τῶν ποιητικωτάτων καὶ εὐφανταστοτάτων προγόνων μας. Δὲν διαφαίνονται ἐν αὐτοῖς οὔτε τῆς ἄρκτου ἡ ὁμίχλη οὔτε τοῦ δυτικοῦ μεσαίωνος αἱ παραδόσεις· ἄλλος εἶνε ὁ χαρακτὴρ των. Ἀλλὰ τίς δὲν ἠξεύρει τὰ παραμύθιά μας; τίς παρὰ γραίας μάμμης δὲν ἤκουσεν αὐτὰ καὶ εἰς τίνος τὴν ψυχὴν δὲν ἀναπολοῦσι γλυκείας τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀναμνήσεις; Δυστυχῶς Κάρολος Δίκενς δὲν ὑπάρχει παρ' ἡμῖν ἵνα καθαρίσῃ, ἵνα διασκευάσῃ, ἵνα καταστήσῃ εὐπρόσωπον τὴν τοῦ λαοῦ κληρονομίαν. Ἠσχολήθησαν μέν τινες παρ' ἡμῖν εἰς συλλογήν τινων παραμυθίων, ἀλλὰ πρὸς ἄλλον σκοπὸν, καὶ ἀτάκτως μάλιστα καὶ ἀμεθόδως. Ἠθέλησαν νὰ διασώσωσι τὰς παραδόσεις, ὅπως τώρα ὑπάρχουσι, μὲ τὴν γλῶσσάν των, μὲ τὴν χροιάν των τὴν κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ πόλεις. Ἔργον τὰ μάλιστα ἐπαινετὸν καὶ ἱερόν. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ἀναπλάσῃ διὰ τῶν παραμυθίων εἶδος γραμματολογικὸν νέον, οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ ἐπωφεληθῇ τὸν δημώδη μυθολογικὸν πλοῦτον, μιμούμενος τὸν Δίκενς.

Σ.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τίνι τρόπῳ ἡ μάμμη Κολλέττα ἐχρησιμοποίησε δύω φιλήματα.

Πρὶν ἢ λήξῃ τὸ γεῦμα τῶν Χριστουγέννων παρεκάλεσαν τὴν μάμμην Κολλέτταν νὰ διηγηθῇ κανένα μῦθον διὰ τὴν ἑορτήν.

Μία γιαγιὰ, εἰς ὁμοίαν ταύτης περίστασιν, δὲν περιμένει ποτὲ νὰ τῇ κάμωσι πολλὰς παρακλήσεις.

— Ἀγαπητοί μου φίλοι, εἶπεν ἡ γραία κυρία μειδιῶσα, ἰδοὺ ἐγὼ πρόθυμος εἰς τὰς προσταγάς σας. Ἀλλὰ δὲν εἶναι παντάπασι μῦθος, εἶναι μάλιστα ἱστορία ἀληθὴς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τώρα θὰ σᾶς διηγηθῶ..... Εἶναι ἀληθὴς ἱστορία, καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ σᾶς ἀρέσῃ.

Ἡ μάμμη τότε διὰ χειρὸς λευκῆς ἔτι καὶ λεπτοφυοῦς διευθετήσασα τὸν χιονόλευκον κεφαλόδεσμόν της, ἔμεινε σκεπτομένη ἐπί τινα στιγμὴν, εἶτα δ' ἤρχισεν οὕτω πως τὴν διήγησίν της:

Εἶναι πολὺς καιρὸς, παραπολὺς μάλιστα..... Ἤμην τότε εἰς τὴν ἀόριστον ἐκείνην ἡλικίαν καθ' ἣν δὲν εἶναί τις πλέον παιδίον, ἀλλ' οὔτε ἀκόμη τελεία κόρη. Διήνυον μόλις τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος, καὶ ὅμως ἐν τοιαύτῃ ἡλικίᾳ δύω πάθη μὲ εἶχον ἤδη κυριεύσει· πρῶτον, σφοδρὰ ἀγάπη πρὸς τὸν ἀδελφόν μου, ὃν ἀπεκάλουν μεγάλον μου ἀδελφὸν, διότι ἦτο κατὰ δώδεκα ἔτη μεγαλήτερος ἐμοῦ· δεύτερον δὲ, ὑπέρμετρος ἀδυναμία διὰ τὰς κούκλας μου.....

Ἡμέραν τινὰ βροχερὰν καὶ σκοτεινὴν, ἡμέραν ἀχρεῖαν ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἐνῷ ἔμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀσχολουμένη εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν παιγνιδίων μου, ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι δυνατὰ ἐντὸς τοῦ δωματίου τοῦ πατρός μου.

Δὲν ἦτον ἀμφιβολία καμμία, ὅτι ἐφιλονείκουν..... Αὐτομάτως πως ἠκροάσθην, καὶ ἀνεγνώρισα τὴν φωνὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου.

— Πάτερ μου, ἔλεγεν ὁ Ὀκτάβιος δι' ἐντόνου πλὴν συγκεκινημένης φωνῆς, σᾶς ὁρκίζομαι εἰς τὴν τιμήν μου, ὅτι θέλω νυμφευθῆ τὴν δεσποινίδα Δουτέρτρου, διότι εἶναι ἀξία νὰ φέρῃ τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ ἰδικόν σας, καὶ διότι ἀγαπῶ αὐτήν.....